

σώπων, θά ὠμολόγει καὶ χάριτας εἰς τοιαύτην τόσῳ χα-
ρίεσαν μέριμναν ὑπὲρ τοῦ βουλευτικοῦ ὠραίου φύλου.
Δὲν καταλαμβάνει ὅτι ἔχουν ὄλα τὸ **ΧΟΥ** των!

Οἱ Παρνασιδεῖς πάλιν τὰ κατάφεραν.
Τὰ γυμνάσια Πειραιῶς καὶ Πύργου εὔρον ἀσπλαγχνον τὴν
οἰκονομικὴν ψαλίδα τοῦ κ. Τρικούπη.
Ἄλλὰ τὰ ἐρωτησμένα μούτρα τῶν Παρνασιδῶν ἠνάγκ-
κασαν τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐν ἀντιφάσει πρὸς τὸ σύστημα
τῶν οἰκονομιῶν του ν' αὐξήσῃ τὴν πρὸς τὸν *Παρνασσὸν*
διδομένην κυβερνητικὴν ἐπιχορήγησιν.

Πολὺ φοβοῦμεθα μήπως μετ' ὀλίγον ζητήσουν καὶ νὰ
προικισθοῦν ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου οἱ ἀναιδεῖς αὐτοὶ κα-
λαμαράδες τοῦ Παρνασσοῦ.

Καὶ δὲν θά εἶναι ὁ κ. Τρικούπης ὅστις θά τοὺς τὸ ἀρ-
νηθῇ.

Κάποια χιώτικη *σαρίκα* ξετυλίξεται ἀπὸ τινος εἰς τὰς
ἐφημερίδας ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ζωνάρι καυγᾶ ἐναντίον τοῦ
ἐν Χίῳ προξένου μας κυρίου Πολυμέρη. Τὴν συμβουλεύομεν
νὰ τυλιχθῇ εἰς τὴν κόκκινον της, διότι ὁ κύριος Πολυμέρης
διεκρίθη πάντοτε ὡς προξενικός ὑπάλληλος, ἐν Χίῳ δὲ τι-
μᾶται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν καὶ ἀγαπᾶται ὑπὸ τῶν ὑπηκόων του.

Τὸν ἀτυχῆ ἐργολάβον τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου μας τὸν
κρατοῦν εἰς τὰς φυλακὰς μερικοὶ πλούσιοι σὰν τὸν 'Ρε-
νιέρη καὶ τινες ἄλλους διὰ δέκα χιλιάδας φράγκων.

Δὲν εἶναι ἐντροπή τους ἄνθρωποι πλούσιοι, ἔνεκα τῆς
θέσεώς των ἀντλοῦντες τόσα ἄκοπα κέρδη ἐκ τῆς κοινω-
νίας μας, νὰ μὴ συνεισφέρουν τὸν ὄβολόν τους — διότι εἶ-
ναι ὄβολος διὰ τοιαύτας *κλεμμένας* περιουσίας χίλια φράγ-
κα — χάριν διασκεδάσεως, τῆς ὁποίας τὸ καϊμάκι πάλιν αὐ-
τοὶ γεύονται, εἴτε ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, εἴτε εἰς τὸ
θέατρον τῆς σκηνῆς των;

ΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΜΑΣ

Ὅχι τόσον τοῦ δημοσιογραφικοῦ, ὅσον τοῦ κοινωνικοῦ, ἀνε-
χώρησε μεταβαίνων εἰς Θεσσαλονίκην καὶ Κωνσταντινού-
πολιν καὶ ἐκείθεν εἰς Παρισίους, πρὸς τελειοποίησιν τῶν
ἱατρικῶν σπουδῶν του, ὁ ζωηρότερος ἀντιπρόσωπος **Σίμων**
Ἀποστολίδης, γνωστός εἰς τὰς στήλας τοῦ α' Ραμπα-
γᾶ καὶ εἶτα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὡς δόκτωρ **Ἀἰζενμμαν**
καὶ δόκτωρ **Οὔστ**.

Ὅλοι οἱ φίλοι του αἰσθάνονται τὸ κενὸν ὅπερ ἀφίνει ἡ
ἀπουσία του, διότι διὰ τὴν δι' ὄνειρων τρεφομένην νεολαίαν
εἰς γνήσιος φίλος, σπείρων ἐν τῇ ἀναστροφῇ του θυμηδίας
καὶ γέλοια, εἶναι πολύτιμος συνθήκη ὑπάρξεως εἰς κοινω-
νίαν μάλιστα τόσῳ ἐν γένει **ἀφιλον**, οἷα ἡ ἀθηναϊκὴ.

Τῷ εὐχόμεθα πανταχοῦ ὀρίζοντας φαιδρούς καὶ ἐπιστη-
μονικὴν εὐκλειαν.

ΛΙΛΗ.

Μᾶς χρειάζονται ὀλίγοι ἀκόμα ἡμέραι διὰ νὰ σᾶς περι-
γράψωμεν τὸ ἔκτακτον αὐτὸ σαρκικὸν φαινόμενον. Ἐπὶ τοῦ
παρόντος τὸ φερμέρομεν ὡς γαλαὶ ἀπέναντι μπαρμπουνιοῦ.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Λογοπαίγιον Πλακιώτου, ὅστις ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος
φίλου του :

— Τ' εἶναι αὐτὰ τὰ *καρκὰν* ποῦ λένε σ' τοὺς Μπάλ-
Μασκέδες;

— *Ὅτι* βῆναι, ἀπήντησεν, ἐκεῖ ποῦ πᾶνε ἐκεῖ ἄνθρωποι *κὰν*
κάννοισιν;

Ἐραιότερον καὶ πληρέστερον λογοπαίγιον δὲν μπορούσε
νὰ γίνῃ.

Μετὰ τὴν εὐφυῆ Πλακιώτου μία εὐφυῆ Δεληγιάννη εἶ-
ναι, νομίζομεν, εἰς τὸν τόπον τῆς :

Ἐν τῇ «*Ἰριδίῳ*» τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως τῶν Με-
γάρων ὁ κ. Δεληγιάννης συνωμίλει ἑλληνιστὶ μετὰ ξένου μὴ
ἐννοοῦντος τὴν ἑλληνικὴν.

Ὁ στενογράφος μας ἐπιστέλλει τὸν ἐξῆς διάλογον :

— Καὶ ἤυρατε τὰς Ἀθήνας ὅπως τὰς ἐφαντάζεσθε ;

— Πῶς ;

— Ὁ κοινορτὸς ὀλίγον τὰς κάμνει νὰ μὴν τὰς εὐρίσκετε
ὅσον τὰς ἐφαντάζεσθε.

— Πῶς ;

— *Εἰς τὸν κοινορτὸν συντελεῖ πολὺ ἡ ἔλλειψις τοῦ*
ὕδατος. (Ἀνακάλυψις !)

— Πῶς ; ; ;

Τὰς ἡμέρας αὐτὰς διασκεδάζει τις πολὺ ἀκολουθῶν εἰς
τοὺς δρόμους χαχαλέους ἐξωμερίτας.

Εἰς ἐξ αὐτῶν συνοδευόμενος ἀπὸ τὸ ὠραῖόν του ἡμισυ
εἰθαύμαζε μίαν εἰκόνα παριστάνουσαν δύο κρατοῦντας εἰς
χεῖρας ποτήρια πλήρη οἴνου, ὧν ὁ εἰς διὰ τοῦ συνδυασμοῦ
τοῦ λιχανοῦ μὲ τὸν ἀντίχειρα ἐφανέρου τὴν εὐάρεστον τοῦ
ποτοῦ οὐσίαν.

— Τί κάνει, τὸν ἐρωτᾷ ἡ κυρία τοῦ ἐξωμερίτου, αὐτὸς
μὲ τὰ δάκτυλα ;

— Τοῦ προσφέρει, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος, ἕνα κόμπο κρασί.

Εἰς τὸ Ἄντρον τῶν Νυμφῶν ὁ μεταβάλλων ἐπτὰ ἐνδυ-
μασίας εἰς τὸ λεπτὸν Carl εἶναι δυσειδέστατος τὸ πρόσω-
πον, καὶ ὅταν μεταμφιέζεται εἰς Κυρίαν τοῦ συμμοῦ οἱ
ὄφθαλμοὶ κλείονται αὐτομάτως.

Εἰς μίαν τοιαύτην στιγμὴν πύχθη εἰς :

— Ἄν μπορούσε ν' ἀλλάξῃ καὶ μούτρα τόσῳ συχνά.

Περὶ τῆς Διτῆ ἐν τῷ Ἄντρῳ τῶν Νυμφῶν μεταξὺ δύο :

— Εἶναι γυναῖκα τοῦ σκοινοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ.

— Σὲ *σκηρῆ* τὴν εἶδα, μὰ σὲ παλοῦκι

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΣΙ ΚΟΡΟΜΗΛΛ

ΟΙ

ΣΤΙΧΟΙ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΜΠΑ

ΑΝΤΙ ΕΝΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥ.